

радости юноши, который кропает усталые стихи и восхищается ими только потому, что они его, до нелегкого сознания ответственности не только за написанное, но и за ненаписанное» (стр. 294).

Критерии выделения именно этих авторов из числа многих других, писавших об Эренбурге, возможно, несколько субъективны, но небезосновательны.

Смеем надеяться, что наш краткий обзор об Эренбурге в Румынии достаточно убедительно свидетельствует об огромном интересе к творчеству советского писателя, проявлявшемуся с конца 20-х годов, о внимании литературной общественности ко всему, что выходило из-под пера автора *Бури*. По сей день, однако, имеются серьезные пробелы в ознакомлении румынской публики с творчеством писателя. Нам представляется необходимым перевод на румынский язык еще не переведившихся значительных творений 20-30-х годов и качественное улучшение некоторых уже имеющихся переводов. Вместе с тем, опираясь на опыт критики четвертого десятилетия и 50-х годов в освещении облика выдающегося художника слова, сегодня, когда уже приходится иметь дело с завершившимся творческим путем, следует приступить к более аналитическим, полным, объемным исследованиям.

EHRENBURG ÎN ROMÂNIA

(Rezumat)

Articolul constituie un fragment din studiul monografic al autorului, referitor la beletristica lui Ehrenburg, aflat în curs de elaborare.

În introducere, sprijinindu-se pe date, ce-i drept, puțin numeroase, dar elocvente cu privire la creația cunoscutului scriitor sovietic, autorul încearcă să definească atitudinea criticii europene față de Ehrenburg.

De la începutul anilor '20, Ehrenburg a fost considerat peste hotarele țării sale drept un ambasador al culturii sovietice, un mare publicist, un etalon al stării de spirit a intelectualității sovietice.

Pe aceste coordonate generale se plasează și atitudinea publicisticii și criticii literare românești contemporane față de scriitorul sovietic.

Din datele culese de autor reiese că unele opere ale lui Ehrenburg, sau măcar informații cu privire la acestea au fost cunoscute de cititorii români de la sfârșitul anilor '20. Traduceri, în special ale reportajelor scriitorului sovietic, precum și articolele ce-i erau închinete au apărut cu o mai mare intensitate în prima jumătate a anilor '30, când în România ia un avânt deosebit lupta antifascistă. Acestea contribuia în mod egal atât la lărgirea și intensificarea luptei împotriva fascismului, cât și la o cunoaștere mai amplă a culturii sovietice, a realizărilor ei pe plan literar. Unele articole reprezintă adevărate exegeze literare ale unor opere cuprinzând o serie de observații valoroase privind specificul talentului sau particularitățile stilistice ale scriitorului.

După cel de-al doilea război mondial, Ehrenburg a făcut parte din numărul acelor scriitori sovietici care s-au bucurat de mare popularitate în țara noastră. El a fost unul dintre primii soli ai literaturii sovietice care au stabilit contacte directe cu publicul românesc (1945). Glasul lui de tribun a găsit în permanență răsunet în inimile cititorilor noștri, iar personalitatea lui de adevărat militant, după expresia lui Mihail Sadoveanu, a constituit un exemplu pentru scriitorii români.

Aproape toate din cele mai importante creații ale lui Ehrenburg au fost traduse în limba română foarte curând după apariția lor în original, iar în anii din urmă au fost publicate pentru prima oară în țara noastră unele scrieri ale sale realizate în anii '20.